

ՄԻ ՊԱՐԾԵՆԱՐ

«Լեր յուսացեալ ի Տէր յամենայն արտէ քումմէ, եւ յիմաստութիւն քո մի հպարտանար» (Առակք Սողոմոնի Գլ. Գ. համար 5): «Տիրոջմէն յուսայ բոլոր արտովդ եւ իմաստութեանդ համար մի հպարտանար»: Սողոմոն իմաստունի, Դաւիթ Մարգարէի տղուն ամենէն դաստիարակչական խօսքերէն մէկն է: Ամէն մարդու կ'ուզէ ըսել, թէ երբ անձ մը բարի գործեր կը կատարէ, ճիշդը կը դաստիարակէ եւ մոլորողին ճիշդ ֆանապարհը ցոյց կու տայ, յստակ է որ իր մէջ գոյութիւն ունեցող իմաստութեան շնորհիւ կը գործէ: Սակայն անձը այդ իմաստութիւնը իր միջոցներով չէ ստեղծած, այլ Աստուած տուած է այդ շնորհը որպէս զի բարեկամական ծառայութիւններու համար գործածէ: Ուստի սխալ է որ այդ անձը հպարտանայ իր ունեցած իմաստութեան համար: Եւ մանաւանդ կարծէ թէ իր միջոցներով ձեռք անցուցած է զայն եւ ինքն է լիակատար հեղինակը իր բոլոր վարած գործերուն:

Առաջին Թագաւորութեանց մէջ գրուած է. «մի պարծեացի իմաստունն յիմաստութիւն իւր, եւ մի պարծեացի հզօրն ի գօրութիւն իւր, եւ մի պարծեացի մեծատունն ի մեծութիւն իւր, այլ այնու պարծեացի որ պարծիցին, իմանալ եւ ֆանաչել զՏէր եւ առնել զիրաւունս եւ զարդարութիւն ի մէջ երկրի» (Առաջին Թագաւորութեանց Գլուխ Բ համար 10): Այսինքն, իմաստունը պիտի չպարծենայ իր իմաստութեան համար, հզօրը պիտի չպարծենայ իր գօրութեան համար եւ մեծատունը պիտի չպարծենայ իր մեծութեան համար. այլ անով թող պարծենայ որ կարող է ըմբռնել եւ ֆանաչել Տէրը՝ իրաւունքներ պաշտպանելու եւ արդար գործեր կատարելու համար: Երբ մտամոլոր վիճակի մէջ գտնուինք, մանաւանդ կորսնցնելէ յետոյ այն զօրաւոր զգացումները որոնք կը կարծէինք թէ ունէինք, եւ կ'ազդուէինք ստեղծուած հոգեկան, մտային եւ մարմնային տագնապներէ եւ խռովութիւններու պատճառով, մեր Տիրոջ տուած իմաստութեան արթնութիւնը կը խնդրենք իմաստուն գործեր կատարելու համար: Կարեւոր օրինակ մըն է Սողոմոն իմաստունը: Երբ ան, ըստ Աստուածաշունչի, թագաւոր եղաւ, Աստուծմէ միայն իմաստութիւն խնդրեց իր երկիրը յաջող կերպով կառավարելու համար: Զխնդրեց ճիշտական ոչ մէկ տեսակի հարստութիւն, երկարակեցութիւն եւ զեխ կեանք ապրելու կամք: Եւ Աստուած արթնցուց Սողոմոն թագաւորին մէջ գոյութիւն ունեցող բնածին իմաստութիւնը որպէս զի ան կարողանայ իր երկիրը եւ ժողովուրդը ղեկավարելու նպատակները իրագործել:

Սողոմոն իմաստունի ընթացքը ամէն անձ ճիշտ ֆանապարհին առաջնորդող կեցութեան է: Եւ եթէ մեր երկիրը եւ արտասահմանի ստացուածքները կառավարել կ'ուզենք, խոհեմութիւն է որ Սողոմոն իմաստունի նման իմաստութեան արթնութիւն խնդրենք Տիրոջմէն: Կրօնականը իր ֆամբուն մէջ, գիտնականը ու դաստիարակիչը իրենց ֆամբաներուն մէջ եւ շուկայի բոլոր տեսակի աշխատատեղերը, նոյնքան կարեւոր որքան առանձնաշնորհեալ անձեր, իրենց ֆամբաներուն մէջ, կը կարօտին Աստուծոյ տալիք արթնութեան եւ իմաստութեան:

Թող չանդրադարձողները անդրադառնան որ միայն Աստուած է իմաստութեան պարգեւիչը յաւիտեանս յաւիտենից: Ամէն:

ԿՈՄԻՏԱՍ ՎԴԻ. ՇԵՐՊԷԹՃԵԱՆ